[1]क्ष्णुतम्-तः[A], क्ष्णावितः, चुक्ष्णूषितः, चोक्ष्णूयितः-तवान्;
क्ष्णवः, क्ष्णावः, चुक्ष्णूषुः, चोक्ष्णुवः;
क्ष्णवितव्यम्, क्ष्णावयितव्यम्, चुक्ष्णूषितव्यम्, चोक्ष्णूयितव्यम्;
क्ष्णवनीयम्, क्ष्णावनीयम्, चुक्ष्णूषणीयम्, चोक्ष्णूयनीयम्;
[2]क्ष्णव्यम्, [3]अवश्यक्ष्णाव्यम्, क्ष्णाव्यम्, चुक्ष्णूष्यम्, चोक्ष्णूय्यम्;
ईषत्क्ष्णवः-दुःक्ष्णवः-सुक्ष्णवः; — —
[4]क्ष्णूयमाणः, क्ष्णाव्यमानः, चुक्ष्णूष्यमाणः, चोक्ष्णूय्यमानः,
[5]क्ष्णवः, क्ष्णावः, चुक्ष्णूषः चोक्ष्णूयः;
क्ष्णवितुम्, क्ष्णावयितुम्, चुक्ष्णूषितुम्, चोक्ष्णूयितुम्;
[6]क्ष्णुतिः, क्ष्णावना, चुक्ष्णूषा, चोक्ष्णूया;
क्ष्णवनम्, क्ष्णावनम्, चुक्ष्णूषणम्, चोक्ष्णूयनम्;
क्ष्णुत्वा, क्ष्णावयित्वा, चुक्ष्णूषित्वा, चोक्ष्णूयित्वा;
प्रक्ष्णुत्य, प्रक्ष्णाव्य, प्रचुक्ष्णूष्य, प्रचोक्ष्णूय्य;
क्ष्णावम् २, क्ष्णावम् २, चुक्ष्णूषम् २, चोक्ष्णूयम् २;
क्ष्णुत्वा २, क्ष्णावयित्वा २, चुक्ष्णूषित्वा, चोक्ष्णूयित्वा २.

(324) "क्ष्मायी शब्दे विधूनने च" (I-भ्वादिः-486.सक.सेट्.आत्म.[अ]

क्ष्मायकः-यिका, [7]क्ष्मापकः-पिका, चिक्ष्मायिषकः-षिका, [8]चाक्ष्मायकः-यिका;
क्ष्मायिता-त्री, क्ष्मापयिता-त्री, चिक्ष्मायिषिता-त्री, चाक्ष्मायिता-त्री;

---

1. 'श्र्युकः किति' (7-2-11) इतीण्णिषेधः।
2. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्। गुणावादेशौ।
3. 'ओरावश्यके' (3-1-125) इति ण्यत्।
4. 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः।
5. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इत्यप्।
6. 'तितुत्र—' (7-2-9) इत्यादिना इण्णिषेधः।
7. 'अर्तिह्रीव्लीरीक्नूयीक्ष्माय्यातां पुग्णौ' (7-3-36) इति पुक्। 'लोपो व्योर्वलि' (6-1-66) इति धातुयकारस्य लोपः। एवं ण्यन्ते सर्वत्र बोध्यम्।
8. 'यस्य हलः' (6-4-49) इति यकारलोपः। 'अतो लोपः' (6-4-48) इति अलोपः।

A. 'केऽप्यल्परावं नुनुवुः खलेषु क्षुरक्ष्णुतात्मानममुं स्तुतास्त्राः।
सोऽनूर्णुतोऽद्यौज्जनसुत् कुवत्या काञ्च्येव कामं स्तुवतां ब्रुवाणः॥' धा.का. 2-47.

[अ] शब्दे अकर्मकः। विधूनने सकर्मकः।